

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Secundo decreto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

verum, si possessor fatetur se dominum illius rei, secus si neget. Dic ergo qd opinio Mar. est verior, quia est repetere primum & secundum decretum ferri iurium & eisdem sine missione corporali, l. quamvis. de bo. auct. ind. pof. quae alibi non reperitur, unde si per vim tyranni impeditur corporalis possessionis apprehensio, tunc sufficit qd primum & secundum decretum verbatenus interponatur, quod nota. Sed quare mulier probatur? Respondet quia vir possidet, ideo presumitur dñs quantum ad patendum iudicij, p. quia vir possidet, ideo presumitur dñs quantum ad patendum iudicij, p. quia vir possidet, ideo presumitur dñs quantum ad patendum iudicij, p.

- 16 Missio in possessionem, & venditio, an locum habeant contra ecclesiam si cui contra pupillum.
17 Venditio bonorum ecclesiasticorum qualiter sit in actione personali facienda.
18 Curator voluntarius dandus est iudicis auctoritate bonis debitoris vendendis, vel creditori assignandis.
19 Emptore non inuento de re diu subastata, qualiter habeat iudex de illa providere.
20 Differentia inter rem vendi, vel in solutum dari ex secundo decreto, vel p interlocutoriam sententiam, vel diffinitivam executioni mandatam.
21 Missus in possessionem ad hoc, ut petere possit venditionem, quatuor sunt necessaria.
22 Auctoriarius reo absente probans debitum non autem proponit exceptio nem reo competentem, an si iudex tunc pronunciat venditionem, possit illa retractari.

Qualiter interponatur secundum decretum.

2. §. Nunc dicamus, qualiter interponatur. Su p quo no radum est, qd secundum quosdam, secundum decretum locū habet tantum in personalibus. Alij dicunt quod in personalibus, & in realibus locum habet: vt dicitur. j. in §. videndum. verū hoc quoque. Vnde secundum vtramque opinionem aliquas formas subiiciamus: & primo prosequamur, cum personali actum est. ¶ Scias ergo, quod si quis missus est in possessionem aliquarum rerum pro modo debiti declarati, nec veniat absens intra tempus, de quo habetur j. §. iuxta. tunc veniat missus ad iudicem, & petat bona, in quibus fuit missus, sibi in solutum dari. Ad quod hoc ordine procedetur. Iudex enim adhuc illum citabit: vt C. de iudic. auth. iubemus. Nam secundum decretum vtraque parte presente debet interponi, ff. de dam. infect. dies. §. si forte. & probatur & not. secundum Papā, extra, de eo, qui mit. in poss. c. j. & j. §. restat. in prin. cū debeat interponi cum causę cognitione, vt ff. vt in poss. leg. l. si is a quo. & ext. ut li te non contre. quoniam §. quod si super. & ff. de dam. infect. si finita. & in pra. §. si forte. & vbi desideratur causā cognitione, debet fieri vtraque parte presente. ff. de re iudic. de vnoquoq. ff. de mino. in causā. ff. de bo. poss. l. 3. §. penul. extr. de causā pos. & pro pri. c. j. ff. de adop. nam ita. ff. de mino. verum §. causā. & iudex ad monebit illum, quod caueat, vel iuri pareat. Et si respondet, volo. cessat secundum decretum. Si autem dixerit, nolo, vel cō parere nolit, tunc interponit: vt j. tit. prox. ver. pen. quia contumacia pro presentia habetur, extra, de do. & cōtū. veritatis. ff. de re iud. contumacia. Et quod iterū sit faciēda monitio, dicit l. C. de iud. auth. iubemus. ff. de iud. & post editum. In causā autem cognitione vertitur, an sit pupillus, vel absens causa Reipublice: vt j. §. prox. & s. §. restat. ver. sed pone. & seq. & similia, vt j. §. videndum. Quod si probetur, non debet iudex properare ad secundū decretum: alioquin datur restitutio. ut in pra. l. si finita. §. si forte. & §. postea. & l. si quis missus. & l. eorū. ff. ex qui. cau. ma. ab ho. stib. §. si damnū. qd dic. f. m. Ros. 3. lib. in tit. de secūdo decr. & c. iuge, qd est j. §. restat. ¶ Quod si reus non reperit, dēt denūciari in domo sua, vel in vico eius preconizari, si qd eū defendere velit: vt dixi s. de citat. §. sequit. ver. illud ē nota. & si non venerit: vel si venerit, sed aliquid rationale: quare interponi non debeat, 3 non posuerit, iudex f. m. decretum interponere dēt. ¶ Quid ergo, si opponat exceptio excōicationis petenti f. m. decretum? Rēdo. dico admittēdum: vt ext. de exce. pia lib. 6. & c. exceptio nē. Adhuc tñ post secundum decretum poterit recuperare possessionem vt dicam j. eo. §. vlti. Si vero in sua perduret contumacia, potest actor impetrare, qd possit bona vendere, vel qd sibi dentur in solutum, vt infra dicitur.

* Item querit, debitor contra quem fieri debet missio, in fraudem tradidit possessionem, vel prodidit faciendo expelli: vtrum executio poterit fieri d nouum possessorem. Cynus quod sic, in l. j. C. de alie. iud. mut. cau. fact. Bar. contra. imo est agendū via ordinaria cōtra talem possessorem, per l. j. §. si necessario. ff. si mulier ven. nom. & l. si eo. titu. Bal. fac. idem Bald. in l. i. §. vt de condit. infer. & l. Titia. §. Gaius. de leg. 2.
* An creditor missus in pignore pratorio possideat. Alber. in l. si duo. §. cre ditor. vt possid. dicit quod non, secus in missio ex conuentione. nā ipse possidet, ut no. gl. in l. j. de pig. act. & l. cum notissim. §. 2. de prescri. 30. annor.
* Nota qd missus in possessionem in reali ex primo decreto, per transcursum anni efficitur verus possessor, hoc verum f. uere apprehendat possessionem. Alb. in l. per interdidi. d. §. p. rtor. ne uis fiat ei. & l. si quis emptionis. §. plures. de prescrip. 30. ann.
* An missus in possessionem ex re iudicata, vel ex forma statutorum, uel ex reali efficitur verus possessor. Bar. in l. a diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudic. Bal. in l. ordo. C. de execut. rei iudica. & l. consentaneum. quomodo & quando iudex. Ange. in l. 3. §. genera. de acquir. posses.

De secundo Decreto. Rubrica.

Atis clare ac cōpendiose de primo decreto tractauimus. Restat igit, vt de secundo aliqua disputemus: in quo considerandum est, Quid sit secundum decretum: Qualiter interponatur: Quando, & intra quod tempus, in qd actionibus, vel rebus: A quibus iudicibus, & quo iure postuletur interponi: Et quis sit eius effectus.

S V M M A R I V M.

- 1 Secundum decretum quid sit.
1. §. Videndum igitur prius occurrit, quid sit secundum decretum. Est autem secundum decretum, quod iubet bona aliqui propter contumaciam possideri, quae prius ex primo decreto detinebantur: vel ut sequentibus apparebit, & probatur extra, de eo, qui mit. in poss. causa rei seruau. cap. i. & ff. de dam. infect. pratoris officium. & l. p. rtor. & l. si finita. §. Iulianus. & ff. vt leg. vel fideicommiss. no. cal. l. ff. vt in posses. leg. l. j. & C. eod. certa forma.

S V M M A R I V M.

- 1 Secundum decretum nunquam interponitur, nisi cum causā cognitione, et vtraque parte presente.
2 Secundum decretū interponi debet, cum reus non reperitur: & denuncia tione facta in eius domo, vel vico, si non venerit, uel si uenerit, & nihil rationale proposuerit, quare non debeat interponi.
3 Exceptionem excommunicationis opponens petenti, secundum decretum an sit admittendus.
4 Actor petens secundum decretum interponi, qualiter suam petitionē formabit.
5 Petens aliquid sibi in solutum dari, quomodo formare habeat suam petitionem.
6 Formarum diuersitas in casu interponendi secūdi decreti, quo ad dationem in solutum.
7 Petente aliquo sibi bona dari, in solutum, debet iudex mittere praconem ad citandum partes, seu defensores: quod si nullus appareat, constituet, curatorem bonorum, qui sub forma specialia facere habeat illorum inuentarium.
8 Forma secūdi decreti, seu dationis in solutum.
9 Creditoribus plurib. in petitione secūdi decreti concurrentib. que & qualiter faciēda sit narratio: & si non sint tor bona, quae sufficiant creditori posteriori, quid sit agendum. & num. seq.
10 Ad data in solutum, quo pacto quis possit habere recursum.
11 Dominium non acquiritur per primum decretum, sed sola custodia.
12 Iudex quib. uerbis uti debeat in secūdi decreti prolatione.
13 Iudex quomodo se habere debeat circa secūdi decreti interpositionem in personali actione.
14 Sententia de uendendis reb. debitoris, quo casu sit solum interlocutoria.

ADDITIONES.

- a Citabit. ¶ Et est casus expressus ff. quod cuiusq. vniuer. l. j. §. quib. aut. Qd ergo dicit lex, & sententiū. de peruerante in contumacia, supple. qd apparet per nouam citationem. Nec mirū: quia l. praesenti. C. de his, qui ad ecc. cō fer. ante medium, secundum decretum uocati sententiam ergo ad illam necessaria est praesentia, vel contumacia, ff. de re iud. de vnoquoq. & C. quō & quando. Lea. qua.
b Praesente. ¶ Et a iudice pro tribunali sedēte, ut dixi §. §. secūdo. post princ. Secundo decreto. ¶ Dat hanc remissionē p p dñi, qd ubi signat de lignora re. C. de testi. mi. & eorū, qui Reipublice causa absentia non coguntur se defendere, ff. eo. eū qui in prouincia. l. 2. sed ibi glo. §. si bona possidebant si non defenduntur: sed allegata ipsorum absentia non coguntur se defendere, ff. eo. eū qui in prouincia. l. 2. sed ibi glo. §. si bona possidebant si non defenduntur. Dicit autē ibi Ros. xp. qd non allegat causa absentia, & sic possidentur bona, bene p̄trahitur ibi pignus: non tamen tale, quale in rebus aliorum. Hoc intelliges per ver. sed pone. §. prox. allegatum: & sic intelligitur leum qui. ff. de priuile. cred. qua dicit ibi pignus non contrahi: vt etiam ibi not. de hoc plenius scripsi, de eo, qui mit. in posses. cap. fin. post prin. magna glossa.
Specul. secūda pars G 4

petitionē formabit: FORMA. Coram vobis domino tali, propono ego talis, quod cum nuper M. ad meam instantiam citaui fets perēptorie, vt veniret tali die, in tali causa rēponſurus mihi, prout ordo exigeret rationis, ipſe tamen die ipſa per ſe, vel p alium non comparuit, nec etiam poſt, diutius expectatus, ppter quod ob eius contumaciam miſſus fui per vos ex primo decreto in poſſeſſionem talium rerum ipſius. Ceterum cum ipſe contine in eadem contumacia pſtiterit, tantumque tempus ſit elapſum, qd ſufficit ad interponendum ſecundum decretum, peto mihi dari & adiudicari in ſolutū dicta bona, in quorum fui poſſeſſionem cauſa rei ſeruandā inductus. Et hoc, cum actum eſt

a reali actione, 2j. verſicu. verum. ſi vero personali, dicat, ut ſupra p omnia, & hoc ſaluo, quod poſt illa verba, talium rerum ipſius iungatur, pro modo debiti declarati Vel dicat ſic: FOR. Peto mihi dari, & adiudicari in ſolutum in bonis, & de bonis eius ſcē Martini tantum, quod valeat centum, vel nomine forris, in qb. mihi tenetur, & duplum nomine pōnā, & expenſas factas, & faciendas. & hoc peto ex vigore plurium instrumentorum, vel ex vigore talis instrumenti, & ſententię & tenurę. Vel breuius concipe, vt j. in tract. lib. de eo, qui mit. in poſ. cauſa rei ſer. ver. ceterum.

5 ¶ Aliquando autē vxor alicuius, ſeu pater vxoris petit ſibi dari in ſolutum pro dote de bonis viri ad inopiam vergentis: & tūc dicat centū libras, quas ei dedit in dotē, & peto expenſas factas & faciendas, cum male vtrā ſua ſubſtātia, & ad inopiam vergat. extra de conſue. ex parte. C. de iure dot. in rebus. & l. vbi. & ſic in ſimilibus caſibus, in quibus petitur aliquid dari in ſolutum. ¶ Porro a iudice huiusmodi petitione recepta, citetur reus iſterū: & ſi venerit, ordinario iudicio procedatur, vt fiat litis conteſtatio, & iuret, vt dixi ſ. in prin. & ſ. ſequitur. verſi. inter poſita igitur, Quod ſi nō venerit, faciat per publicum præconem proclamari qd omnes alij creditores, & ius habentes in bonis illis, vel ea defendere volentes, compareant coram eo.

6 ¶ Cuius nunciij, ſeu præconis relatio hoc mō ſcribatur: FORMA. Titius præco, ſeu nuncius communis Viterbien. proclamauit, vel retulit ſe præconia voce proclamafſe in palatio in ciuitate Viterbieſi. qd ſi quis habet, vel habere creditur ius aliquod in bonis M. vel ea defendere vult, veniat vſq; ad talem diē coram iudice tali. Similis quoque fiat proclamatio in contrata debitoris, & relatio eodem modo ſcribatur.

¶ Ceterum ſi aliquis ius habens in bonis, vel ea defendere volens corā iudice, in præſio termino compareat, eius comparitio hoc modo ſcribatur: FORMA. Anno, mēſe, & die talib. talis in talis iudicis præſentia conſtitutus, dixit, & proteſtatus fuit, ſe habere ius in bonis M. ex cauſa debiti quinquaginta librarum: in quibus idem M. tenet eidē: vel ex alia tali cauſa. Vel ſic: FORMA. Anno, & c. vt ſ. uſq; conſtitutus iunge, talem ſibi petitionē porrexit coram vobis, domine, & c. ponatur tota de verbo ad verbum qd ſi plurium plures ſint petitiones, per ordinem una poſt aliam ſcribatur.

Si vero aliquis ſe offerat, volens bona defendere, eius cōparitio & oblatio ſic ſcribatur: FORMA. Anno, & c. talis, coram tali iudice pſtitutus dixit, & proteſtatus fuit, qd bona M. contra talē & contra quemcūque petitorē, & contradictorē vult defendere, ne eis in ſolutum dentur, tali ratione. Et not qd vbi ſunt plures petitores, nihil intereſt, an alij habeāt tenutam de bonis debitoris, vel non, dummodo prius habebant, & ſi venerit aliquis, dicens, ſe ius habere in bonis ipſis, ut pote ga illa, bona ad ſe ſpectent, vel quod ea velit defendere, ſcribetur eius narratio, & ius qd ſe dicit habere, quare illa defendere velit. Huiusmodi ergo proteſtatione ſcripta, deſenſor ipſe ſatisdabit, prout diceſt infra de ſatisda. §. expedita uer porro & poſtea petitores, ſeu actores pſtabantur litem, & iurabunt de calumnia cum ipſo deſenſore, & pcedetur ut lite, prout infra diceſt. Quod ſi nullus deſenſor appareat, conſtituetur curator ipſius bonis, vt j. co. §. ver. cū autem ſicut diximus §. de cur. §. vt autem. verſi. item nota, qd quandoque datur. Et qualiter petentur curatores, dic ut j. in tract. lib. de ind. §. generalia. ver. itē bonis & ſeq. Qui curator bonis abſentis, & indefenſi perquiſitis, de illis faciet inuentarium, qd ſcribetur in actis iudicis in hac ſorma: ¶ FORMA. Hoc eſt inuentariū factum a P. curatore conſtituto bonis M. abſentis & indefenſi. In primis quidem dixit ſe inueniſſe in dictis bonis unam domū in tali contrata ſtram, intra tales confines: itē unam periam terrę poſtam in tali loco: itē unum ſerinium. De hac forma vide infra de inſt. it. edi. §. dicto verſi. huius autem & ſeq. His peractis curator bona illa defendet, & conteſtabitur litem, & iurabit de calumnia cum petitoribus, & procedetur in lite cum curatore vel deſenſore, hoc modo: Producentur enim instrumenta & probationes hinc inde, & iudex terete eliget aliquos viros idoneos qui ſciant bona debitoris: & hi ſacramento prius ab eis pſtito æſtimabunt fideliter illa, ſcilicet in inuentario ſcripta: que æſtimatio ſingularum rerum iudici ſecrete dabitur, & in actis rediget & poſtea bona ipſa vēdantur: vt infra verſi. emptore. parte, que

abſens eſt, citata ad audiendum ſententiam peremptorie partibus præſentibus, vel una præſente, altera abſente citata tamē ſententia in ſcriptis ſub hac forma proferetur. ¶ FORMA. ¶ Secundi decreti, ſeu dationis in ſolutum: In Chriſti nomine, amen. Cum noſtalis iudex nuper ad instantiam H. primo ſecundo & tertio perēptorie M. citari feciſſemus, vt coram nobis certo termino compareret, eidem H. rēpoſſurus, prout iuſtitia ſua daret. idem M. comparere per ſe, vel per procuratorem idoneum contumaciter reſuſcit: propter quod eidem H. in poſſeſſionem talium rerum ipſius M. cauſa tūc die inducendum decreuimus, pro modo debiti in eius petitione contenti, Verum eodē M. in ſua contumacia perdurante, idem H. coram nobis comparuit, & petitionem huiusmodi obtulit coram nobis: Coram vobis, & c. poſt toto eius tenore: poſtea iungat ſic: Nos uero in quantum potuiſmus per iuſtitia ſemitam incedentes, per talem præconē communis in palatio ciuitatis Viterbij, & cōtrata ciuiſcē M. publicē fecimus proclamari, qd ſi quis habet, et, vel ſe habere creditur ius in bonis ipſius M. aut illa defendere uellet, vſq; ad talem diem in no-

ADDITIONES.

a Actione. ¶ Miror de hoc dicto, qd excuſari non patit de litera corrupta remiſſio ſequens, nec verba, que ſequunt. Somnoletus ergo erat hic actor Vel dic, qd loquitur de reali miſſa, & in quantum ſapit naturam personali: de quib. j. §. videndum. & ſ. tit. j. §. ſequitur. uer. quid ſi forte.

b Petitoribus. ¶ Qui petitur ſibi dari in ſolutum bona debitoris. Querit autem Richar. Malum ſi poſt proceſſum huius cauſe veniat debitor paratus ſatisdare, & expenſas reſtituere, & petit ſibi de nouo libellum offerri: dicens, curatoris proceſſum ſibi non p̄iudicare: in contrarium dicitur: quod cauſam recipere debet in eo ſtatu, in quo eſt: quid ſi iuris? Et ppter nouitatem ſolutionis breuiter totū colligam, quod allegat. Pro parte debitoris allegat fauorem, quem iura dant deſenſioni in vnuerſo, C. de procurato. ex gendi. ſi. eodem titul. ſeruum. §. publice. Iſte autem fauor reſpicit omnem deſenſionis partem. ſi. de regul. iur. ſem. per ſpecialia. & l. ſequenti. Pars autem potiſſima deſenſionis eſt, libelli oblatio, & receptio: que etiam ſubſtantialis dicitur, de quo ſatis in clemen. de verbo. ſignificat. ſape. in gloſſ. datur. Per hoc ergo, ex quo debitori conceditur deſenſio, ergo & libelli oblatio. ¶ Secundo inducit contra proceſſum factum cum curatore, quod ipſe non egit mādato debitoris, ſed legis: & ſic reſiſtit proceſſi regula ſi. de regul. iur. nemo alio nomine agere poteſt. Ille igitur proceſſus nullus non impedit inchoandum. ¶ Tertio inducit, quod cauſa ceſſante, vel remota ceſſat, vel remouetur effectus. Cum igitur ad contumacia debitoris proceſſerit datio curatoris, & illa ceſſet in ſatisdare, ſatis facere, & obedire parato, ſi. de re iudica. annu. c. i. ergo ceſſabit proceſſus inchoatus cum illo: ſi. de regul. iur. nihil tam. ¶ Quarto inducit ſi. de noui operis nunci. prætor. §. penult. vbi dicitur, ius quaſitum nunciatori ceſſare, ſi eum poſtea ſterit quominus ei ſatisdaret: ergo & ceſſabit, & c. ad idem. ſi. iudic. ſolu. j. §. penult. vbi dicitur, ob rem non deſenſam ſiſpulationem non committi, quando poteſt exiſtere, qui defendat. Si hoc eſt in eo, qui promiſerit: foris in illo, qui non promiſit. Inducit ad idem l. ſenatus. ſi. de accuſ. vt ſcilicet iſte puniatur onere ſatisdationis & condemnatione expenſarum, in plus non puniatur. Item eius fauore datus eſt curator: ergo, & c. l. quod fauore. ſi. de legibus. Item quod per litis conteſtationem non ſolet alicuius conditio fieri deterior: ſi. de regul. iur. non ſolet. ſpecialiter allegat C. de præſcript. 30. annorum. ſi quis emptiois, & authentic. & qui iurat. C. de bon. aucto. iudi. poſſ. & authentic. qui ſemel. C. quomodo & quando iudi. & decre. quoniam. §. in alijs. ut lite non conteſta. & ſpecialiter l. ſi pupillus. ſi. de priuileg. cred. ¶ In contrarium inducit l. ſecunda. ſi. de curat. bon. dan. que expreſſe dicit, omnia acta, facta, vel geſta, rata fore. ad idem l. penult. eodem titulo. & l. vltima. in fine. de fidei. ſu. tutor. Inducit etiam materiam regulę, factum legitime de regul. iur. libro ſexto. & l. ſancimus. C. de adminiſtratione tuto. Item actus iudiciales non debent p̄dere, ſi. de iur. non quemadmodum. cuius cōtrarium hic eſſet. Item de qua re iudex cognouit, & c. ſi. de iudic. de qua re, quod hic ceſſaret. Item iudicium eluſorium feret contra l. eodem tit. ſi prætor. Item acta tunc ſolū circumducuntur, cum vtraque pars conſentit. ſi. de re iudic. l. acta. Item cōtumacia afficit damno litis, ut in præd. l. contumacia. ergo non obtinebit acta cum curatore reuocati: ſicut nec obtinebit per ſuam appellationē geſta reſcindi, C. quorum app. non recil. j. Soluit, ut dicit, pro vtraq; parte: vt ſcilicet obtineat creditor per rationes allegatas pro eo. Debitor et obtinebit iſta præcipue ratione: quia proceſſus dationis in ſolutum, ſit p̄ cōtumaciam debitoris indefenſi: non 3̄ deſenſum per ſe, vel per alium. ſi. ex quib. cau. in poſſ. e. l. hæc autem. §. j. in fi. & §. prætor. ait. & ſi. ſi. Sed debitor hic deſenſorem habebat curatōrē datum bonis, qui litem ſuſcipiet & mouere debebat, ſicut ipſe debitor: vt præd. l. 1. de curato. bon. dan. Non poterat ergo pro eo tpe dici contumax: ut in præd. l. l. hæc aut. in fi. Ceſſabit ergo proceſſus dationis in ſolutum: quia debitor ſuſcipiet cauſam in ſtatu in quo erat: & excipiet contra creditōrē de inepto modo agendi: quia debuit dari curatori libellus ſuper personali actione, non ſuper datione in ſolutum: & 3̄ creditōrē pronunciat debitor propter ineptitudinē, & de nouo ſuper principali actione offerret libellus. Nec obſtat conteſtatio litis: quia poſt eam bene opponitur talis exceptio, ſi. de exce. & l. exceptiones. §. ſi. & ſi menſor ſal. mod. dix. l. r.

c In ſcriptis. ¶ Dicebat Iacobus in fine ſui tractatus differentiam hanc primū & ſcđ decretum: quia ſecundum oportet fieri in ſcriptis non. ¶ Adde tu ad hunc verſiculum, in quantum oportet fieri in ſcriptis dan. & c. qd abſente debitor, ſi debiti eſt liquidū qualiter ſit ſatisfaciendū, & qualiter hic curator bonis datur, & an ſit datus in l. cura tor. ſi. de cur. fur. dan. & ad id quod ibi dixi, debitor hunc j. co. ſer. vltimo nota.

in nostra presentia compareret. Verum nemine comparere, P. curatorem constituit ipsius bonis, qui de bonis inuenitis inuenit...

¶ Si autem plures creditores simul concurrant in petitione huius secundi decreti, narrabitur qualiter ipsi missi fuerunt in possessionem ex primo decreto...

¶ Sed pone, quod unus tantum ex pluribus creditoribus egit contra debitorem, & tenuit de bonis suis habuit, & demum ex secundo decreto illa in solutu...

¶ Sane licet prescripta forma secundi decreti in personali bona sit, iudices tamen pro maiori parte facilius se expedire consueuerunt...

fructus ipsius possessionis suos, ut §. restat. ver. hoc autem. & p scribit, ac si possideat, ut §. e. §. si. Vel sic: Iubeo tali pumaci, vel eodem ipso ut tibi tradat possessionem talis rei...

¶ Sed & de datione possessionis, qua facit nuncius, fiet instrumentum publicum sub hac forma: FORMA. Titius nuncius cois Viterbij, de mandato, seu precepto talis iudicis, induxit H. in corporalem possessionem talis domus positae in tali loco...

¶ Verum secundum eos, qui dicunt in reali necessarium esse secundum decretum, sic poterit formari: praemissa enim iuxta predicta narratione decenti, concludet iudex sic: FORMA. Vnde ex secundo decreto te verum consilio rerum praedictarum possessionem...

¶ Si autem plures creditores simul concurrant in petitione huius secundi decreti, narrabitur qualiter ipsi missi fuerunt in possessionem ex primo decreto...

ADDITIONES.

a Recursum. ¶ Albertus Galeo. extra volumen fortificabat questionem, scilicet quando in platea, & in vicinia, palam & publice fuit preconizatum...

b Dixit. ¶ De eo, qui mit. in pos. c. j. ¶ Vt §. e. ¶ Scilicet de primo decreto. c Misus. ¶ Nec debet abdere abdicacionem proprietatis in reali: si tamen hoc faceret, tenet adiudicatio in possessione...

d Notandum est. ¶ Secundum Jac. Bald. de secundo decreto, post princip. ¶ Canonista videat suffragium dec. consultationibus, quam statim allegabo. g Raro. ¶ Interponit ad uerba Jac. quae scripserunt Ian. & Host. in dec. dilecto. de verb. sign. Sed ego illa posui de officio deleg. consultationibus...

Vertical text in the left margin, including 'corrupta re', 'hic auctor', 'sonalis de', 'quis Querit', 'bitor para', 'offerri:', 'm dicitur:', 'Et ppter', 'o parte de', 'C. de pro', 'anor respi', 'L. sequen', 'ceptio: que', 'nificat. fa', 'ensio, ergo', 'cum am', 'it prociat', 'ur prociat', 'usa cessan', 'macta. de', 's facere, &', 'suis inchoa', 'it ff. de no', 'ciatori cel', 'sabit, &c.', 'sensam su', 'at. Si hoc', 'it ad idem', 'condem', 'tus est cu', 'ontestatio', 'solet. spe', '& autem', 'quomodo', '& specia', 'secunda. ff.', 'rata fo', 'tutor. In', 'fexto. & l.', 'debent pe', 'em de qua', 'Item iura', 'tunc solu', 'Item co', 'obtinere', 'atione ge', 'aq; pariet', 'tor et ob', 'sit pp co', 'dium. ff. ex', 'ed debitor', 'ere & mo', 'Non po', 'Cessabit', 'm in statu', 'quia de', 'one in fo', 'de nouo', 'io litis: ga', 'nes. §. fi. &c.

Specul. lib.ii. Particul.I.

& l. si minor. & l. apud Iulianum. resp. j. & l. in post. respon. j. ff. de bo. aucto. iud. pos. si vero ex respon. j. & tamen istae personae latitarent non possunt. Imo etiam plus videtur ex praed. l. secundum Inno. r. r. r. licet multi contradicant, quod etiam in alijs personis a praedictis. vbiunque iusta causa mouerit iudicem, fiet venditio. si enim sit huiusmodi personae non latitantes, q̄ fauorabiliores sunt quare multo magis non fiet contra alias? Et si dicis, quod contra praedictas fiet ex iusta causa, quia scilicet latitare finguntur, propter tutores & curatores eorum latitantes: certe hoc verum non est, vt patet in concord. quae sunt si ti. prox. §. si. ver. sed nungd. Imo lex dicit expresse, quod etiam si nullus latitet tamen contra praedictas personas fit venditio, vt in praed. §. adeo. ¶ Item si missio & venditio sunt in reali, vbi fit solū missio in re petita, vt §. S. restat. ver. & scias. quare non fiet etiam in personali? Sed dices, quomodo tam grauis pena infligetur absenti non contumaci absque ordine iudicario? Respond. hoc fit propter malitiam latitantis: fit etiam contra alios, propter multa mala, quae venire possent, nisi haec fierent: licet rarissime fieri debeant, nisi contra latitantes, vt supra. & tunc etiam adinuentum est remedium competens, quia si facta sit venditio, debito non existente, agitur actione prauidiciali in rem ad recuperandam rem venditam: sed certe indecens esset, postquam res vendita est per iudicem, inquirere, an subfuerit debitum propter quod vendita est. Vnde dicitur, quod renouari poterit, si ille causa, propter quas facta est, non subsint: ut quia non subsit vtili ille, cui vendita est, vel debitor non erat grauius debitis, vel non erat damnosum creditoribus, vel quia iudex nimium festinauit. ff. de dam. inf. si finita §. si forte. & sic loquitur l. ff. de priuileg. cre. Impetratores. vel quia non latitabant, vt §. Imo etiam plus videtur: quia cum haec sententia de vendendis rebus debitoris, fit solum inter locutoria: & quia tunc summam ratum cognoscitur, C. de bo. aucto. iud. pos. l. si. §. si autem. & §. in princip. huius §. si postea iudex cognoscit, quod non sit debitum, ipse idem venditionem & possessionem huiusmodi renouabit, & etiam solutionem debitori factam. ff. de re. eo. qui sub tut. & cur. sunt, l. magis §. si. as. §. de transf. cu. hi. §. si praetor. quia quod iussit, virtute praetor. & c. ff. de re iudic. quod iussit. extra de accusat. qualiter. §. licet sit arg. contra ext. de clerico. oning. diuersis fallacis in fin. ¶ Item etiam contra quem lata est, poterit secundum Inno. III. appellare. cum in veri- tate non latitauerit, C. quom. & quando iud. l. j. ¶ Item scias quod missio in possessionem & venditio locum habent contra ecclesiam: sicut & contra pupillum. Intra quod tempus facienda est venditio, vel missio in possessionem ex secundo decreto, dicitur infra §. §. prox. ¶ Sed qualiter fiat haec venditio in personalibus? Respond. hoc iudicis officio expeditur sine libello: & seruabitur forte talis modus, qualis in venditione praedij tributarij. Praeco enim clamabit publice per ciuitatem sic: Talis debet Titio decem: unde bona illius pro rata illorum decem vendi debent: qui uult emere, emat: & forte subhaerabit, vt C. lib. ro. de si instr. & i. re ha. §. fiscal. per totum: de rescin. ven. si quis. C. si propter pub. pensat §. & uide §. de cita §. sequitur. ver. si uero. & §. §. prox. ¶ Cum autem bona debitoris sunt vendenda, vel creditori assignanda, curator uoluntarius, non necessarius, debet bonis iudicis auctori- tate dari: & consensu maioris partis creditorum, qui ager & conueniuntur nec cogetur satisfacere, si litiget per se: sed si per procuratorem tunc sic, ff. de cur. bo. dan. l. 2. §. j. & §. item queritur. In l. de satisf. da. §. si vero. extra de offi. deleg. coram. ipse etiam vendet bona, vt ff. de cur. bo. dan. l. pen. ¶ Emptore autem non inuento de re diu subhaerata, vt §. ver. sed qualiter iudex per secundum decretum dabit illam rem, seu bona debitoris in solutum auctori, vel pro debito sibi ad iudicabit, vt praemissum est. de re iudic. a diuo. §. si. pignora. C. de executio. rei iud. ord. x. q. 2. hoc ius. Non dico sicut quidam scripserunt, quod falsum est, vt C. si pig in cau. iud. l. vlt. sed etiam iura cuiuslibet emptoris auctorem emere potest, vt C. si pig in cau. iud. l. 2. ¶ Et licet praedicta iura loquantur in executione diffinitiuam, idem est de interlocutoria, quo ad hoc, ff. de priuileg. cre. pater. §. pen. ff. ex quib. cau. in pos. ea. apud Iulianum. in princ. & l. Fulcinus. §. j. C. de his, qui ad eccl. confug. praesenti §. cum autem. ff. de bon. auto. iudic. pos. cum proponas. ¶ Sed quare est differentia, utrum vendatur res, vel in solutum detur, vel alienet ex hoc secundo decreto, uel per interlocutoriam sententiam, uel diffinitiuam, cum ea iudex mandat executioni? Respond. haec est differentia, secundum quosdam: quia post factam venditionem ex sententia diffinitiuam nunquam reus audietur, vt C. de iud. proferendum. §. si autem reus. r. q. 2. quicunque. & §. ti. px. §. sequitur uer. porro. sed post dationem in solutum auctori facta ad indicationem, adhuc audietur reus uolens de iure suo probare: secus si alienata essent bona rei, seu debitoris, non in auctorem, sed in extraneum: ut arg. C. de iure do. impe. l. fin. §. si autem. Si uero non fuerit res creditori data, uel ad iudicem, uel uendita, ut dictum est, debitor posset recuperare rem suam in actione personali usque

ad 30. annos, solutis impensis auctori. Et est ratio: quia creditor non possidet ex primo decreto, ut §. iam de effectu. ver. sed nungd. quid iste missus nec etiam in reali, secundum quosdam, ut in eo. §. prope princip. ¶ Vltimo nota ad hoc, ut missus in possessionem petere possit venditionem, quatuor necessaria fore. Primum, quod missionem passus latitet. Secundum, quod fraudandi causa latitet, ut in pd. l. Fulcinus. §. cu. hoc edictum. & s. uer. illud. Tertium, quod de debito p. stet. Quartum, quod tempus sit praeteritum: ut C. de bon. auto. iud. pos. cu. p. ponas. Et si quod horum defuerit, facta uenditio non tenebit, arg. in pd. §. cu. hoc edictum. & arg. ff. de transf. cu. hi. §. si praetor. ff. de iur. deli. pot. ut ff. de uen. in poss. mit. l. 2. h. ¶ Sed pone me absente aduersarius meus pbauit debitum, non tamen p. posuit exceptio nem mihi competentem: puta pacti, uel similem: & sic iudex pronunciat uenditionem faciendam: ego uero rediens uolo probare exceptionem: nunquid retractabitur uenditio? Dicit Alber. quod non possum tamen repetere pretium ex re uendita, habitum.

ADDITIONES.

- a Possum. ¶ De furioso & pupillo pceditur de minore adulto dabitur. tamen gl. in l. si minor. videtur hoc tenere, ff. de bo. au. in poss.
- b Multi. ¶ Vt ipse dicit.
- c In fin. ¶ Ibi soluitur in gl. arg. quod.
- d Cum. ¶ Reassumit uerba Iac.
- e Scripserunt. ¶ Dicit Iac. quidam ignorans scripserit.
- f L. 2. ¶ Sic posuit Iac. & sic leges allegatae bene conueniunt.
- g Respon. ¶ Secundum Iac. cuius est iste uersus. §. & incipit, sed queri solet.
- h L. 2. ¶ §. quoties. Vide diuersi sunt casus.
- i Habiturum. ¶ Vide, quod dixi post Inno. de dila. capit. e. in magna glo. uer. uel dic melius.

SUMMARIUM.

- 1 Venditio bonorum, uel datio in solutum, uel adiudicatio, an fieri possint ante litem contestatam.
- 2 Venditio post quod tempus post missionem in possessionem fit facta, uel post quod tempus interponitur secundum decretum de re iudic. in solutu.
- 3 Reo post missionem primam in possessionem ueniente & responsuro ante uenditionem, siue dationem in solutum, an & quo pacto sit possessio restituida, & num. seq.
- 4 Debitor ueniens post uenditionem rerum suarum, uel post dationem in solutum, & creditor referens questionem de ipso debito, an & quo casu sit audiendus.
- 5 Debitore petente restitutionem in integrum, ubi eo absente sunt eius bona uendita, & c. & pronunciatum est eum restituendum, an ipsa bona eminet ab emptore.
- 6 Emptori possidenti non debet alterius factum nocere.
- 7 Pauper exoneratur a lege, & satisfatione nec uidetur in contumacia satisfacienda, cum hoc facere non possit.
- 8 Secundum decretum debet sine dilacione contra contumacem interponi. In certis non est locus come. fluris.
- 9 Secundum decretum propter uel contumaciam quandoque ante litem contestationem, quandoque post interponi potest.

¶ Secundum decretum quomodo, & intra quod tempus sit interponendum.

3. §. Iuxta propositiois ordinem uidere sequitur quando & intra quod tempus secundum decretum sit in terponendum: & certe, quando apparet contumacia responde re uel cauere nolentis, ut ff. de dam. inf. dies. §. si forte. ¶ Sed queritur, an uenditio bonorum, uel datio in solutum, seu adiudicatio, de quibus §. §. prox. ad si dictum est fieri possint ante litem cōte testatam, uel aliquis ad hoc condemnari? Et uidetur, quod non: nam ante litem contestationem non fertur diffinitiuam regulariter: ext de elect. dudum. §. Sed dicitur, quod ex interlocutoria ante litem contestationem fit talis uenditio, ut C. de his qui ad eccl. confug. praesenti, §. sed si hoc. ff. de bo. auto. iud. pos. si minor. ff. de priuileg. cre. pater.

ADDITIONES.

- a Sed dicitur. ¶ Secundum Iac. cuius fuit ad h. teram iste uer. dicit tamen, quod tenebat Azo. Dicebat Dy. secundum dicentes, quod secundum decretum sit diffinitiuam, necessarium esset respondere, quod non posset, C. de temp. appell. l. si. illud. Ipse autem dicit, quod decretum esse interlocutoria: ut dicit hic auctor. & patet per iura j. allegata, quod ante litem contestatam interponitur. Ipse autem allegat l. praesenti. hic alleg. & C. de bon. auto. iudic. pos. cum proponas in fi. Patet etiam ex eo, quia tenet contra minorem in defensum. ff. de dam. inf. l. si finita. §. si forte. ff. de bo. auto. iud. pos. l. si minor. sed si esse diffinitiuam, non teneret. ff. de re iudic. §. ult. & C. si aduer. rem iud. l. vlt. Concluditur ergo, quod ante litem contestationem interponi potest, ut in praedictis legibus praesenti. & cum proponas.

per. ibi, quoadmodum, &c. & ff. ex quib. causis in possessione apud Julianum. §. proximo. ver. in omnibus tamen. nam & hoc secundum decretum ante litem contestatam, & post interponitur, &c. Sequitur videre, post quod tempus post missionem in possessionem interponitur secundum decretum de re cāda in solutu hōnem venditio fiet? Et dicunt quidam, quod post decem dies a die sine venditio fiet? Et dicunt quidam, quod post decem dies a die prolationis primi decreti numerādos, ff. de consti. pec. l. promissor Stichii. §. j. Alij dicunt, quod post tempus, quod datur contemderi ad solvendum, quod est hodie aliud, quam olim. ff. de iud. si debitor. ff. de re iud. si debitor. C. de usur. rei iud. l. 2. ext. de offi. dele. g. querenti. & de re iudic. quod ad cōsultationem. Tertij dicunt, q̄ anno elapso a tempore primi decreti, quod puto, quia & hoc tempus statutum est ad recuperandam possessionem in re alij. C. de iur. do. imp. l. si. C. de praescri. 30. vel 40. annor. si qs emptionis §. si. extr. de eo, qui mit. in possess. causa rei fer. c. penul. & per totum, extr. de officio ordin. pastoralis. in si. extra, ut lite nō contestat. quoniam frequenter. in si. & §. in alijs. in si. Quartj dicit, quod post biennij, ad exemplum cōventionalis pignoris, vt C. de iure do. imp. l. si. 2. q. 6. ei. qui. & in pra. l. si debitor. ff. locati q̄. 10. Quintj dicunt, quod post triennij, ut C. de iure emphyt. l. 2. Sextj dicunt, quod post quinquennij, ut in pra. l. si quis emptio nis. Septimj dicunt, hoc tempus iudicis arbitrio esse statuendū, ff. de acq. in se. si finita. §. non autē. ff. de acq. iur. posses. si possideri §. si. cum non sit lege diffinitū, ff. de iure delib. l. j. ad si. de poen. dist. i. mensurā. & l. sollicitatores. ext. de dec. c. j. extr. de offi. dele. de causis aut no. C. de bono auto. iud. poss. cum proponas. & arbi tratur, ut ipsam interponat, postquam diu in cōtormacia perse ueratur, ff. de acq. iur. poss. si Rof. vero, cui non pla cent predicta tempora, dicit, quod arbitratu fecundum personarum qualitatē, & quantitatem petitam, ff. de re iud. l. j. ff. de iud. nō nunquam. Lex autē dat aliquod spatium, sed nō diffinit vt ff. de dam. in se. si finita. §. non autē. c. quod magis intellectu quam cōtormacione exprimi potest, ff. de sol. ratum, extr. de donat. ad apostolicā. prope si. ff. rem rat. hab. l. j. verum in re pupilli spe ctatur tempus pubertatis, intra quod non potest peti venditio re rum ipsius dicitur in absente rei publice causa, vt §. pxi. in princ. ff. ex quib. cau. in pos. ca. l. 3. Inno. Papa III. no. ext. de verbo sig. dilecto, quod postquam actor missus est in possessio nem causa rei seruande, debet iudex expectare per annum ante quam fiat venditio, uel missio in possessionem ex secundo decre to, vt in pra. l. si qs emptionis §. si. & in pra. §. in alijs. Nec obst. C. in quib. cau. nō est nec. in integ. rest. quia loquitur in his, quae sunt extra iudicium: tunc autem est in his, q̄ sunt in iudicio. C. de euic. prope andū. in fin. ergo, secundū praemissa, potest secundū decretum interponi post annum pro uēditione faciēda. Sed si iudex nolit in tātum grauare absentem, potest decernere, quod missus tantum possideat, & fructus suos faciat, donec reus probauerit indebitum illud, cuius causa facta est missio in possessionem vel si velit minus granare, quia forte in ius liquet ei de debito, referet missio in possessionem onus probandi debiti. Nā si potest facere quod plus est, scilicet finalem uēditionem: po test, & id, quod minus est, scilicet facere praedictas puisiones, ff. de reg. iur. non debet. 4. q. 1. miratur. de consec. dist. 2. re vera 9. q. 2. nullus primas. Alij dicunt, tunc procedendum esse ad uēdi tionem, uel missionem in possessionem ex secūdo decreto, cum passus missionem uisus est habuisse possessionem pro derelicta. Alij etiam dixerunt, hoc iudicis arbitrio relinqui, vt §. uerfi. septimo. Quando autem fiet uēditio rerum pro pignore captarū vide j. de execu. sent. §. uidentum. uerfi. sed quando. ¶ Quid si reus post missionem primam ueniat reponens, ante uēditionem, siue dationem, in solutum? Respond. restituenda est ei pos sessio, restitutis tamen primū aduersario litis expensis, & dam nis, quae propter eius contumaciam pertulit, sacramēto eius de clarādis. C. de iud. sancimus. C. q̄no & quānd. iur. anth. qui semel. ff. si seru. uend. is cuius. facta tamen prius per iudicem taxatione in anth. de iud. §. oportet. Idem est, si ante praemissa fideiusso rem de lite prosequēda p̄stiterit, ut C. de bo. aucto. iud. poss. anth. & qui iurat. ff. de priuile. cred. si pupillus §. defendere. quae satisfatio praestatur propter contumaciam, vt ff. qui satisfda. cog. se. §. ium. ¶ Quid si actor fecit aliquas expensas utiles & necessarias? Re spon. illas primū resarcendas, & generaliter omnes sine dolo fa ctas, ff. de bo. auct. iud. pos. praetor ait §. quod ait. & §. ipsi itaque tētori. extr. ut lite nun contestat. quoniam §. in alijs. ¶ Quid si ille tēdat post uēditionem factam, uel dationem in solutu, re seruans questionem de ipso debito? Respondeo, si uelit petere in integrum restitutionem, quia fuit absens, & in defensus omnino uel ex alia iusta causa, audietur ut ff. de dam. inf. l. si finita §. ubi. & §. postea. secus si fuit praesens uel absens ex uoluntaria causa, uel absens redierit iudice adhuc pro tribunali sedēte, ff. de in te. diuis. 2. quatio. 6. biduum. uerfi. palam. ¶ Quid si pro mō est, eum restituendum, nunquid rem cui ceter ab em pto. hoc, si tamen creditor, pro quo uēditio facta fuit

soluendo non sit alias effectus iste solus primo cōueniendus ad pre tium, ff. de minor. in cause. §. interdū. & §. fin. & l. planē. quae omnia uera sunt, solennitate per iudicē seruata: alias suo cōmuniari rem ipsam a possidente libere uēdicaret, C. si propter pub. pē si. l. 2. C. unde u. meminerint. ¶ Quid si alius ueniat, dicens se do minum, & rem ab ipso debitore sibi datam esse in solutu? Dicit Bagarot. quod nō nocet emptori possidenti alterius factum, ff. de contrahen. emp. rem alienam. ff. de euic. si plus. §. & si iustu. & hoc nisi creditor ille possederit decē, uel 40. annis: quia sic re usu capta titulo pro soluto, excluditur iste ut ff. pro solu. Sed an idē est, si ipse sciuisset esse alienū? Respon. utiq̄, secundum Bag. argu. ff. de nox. act. generaliter in si. ff. de relig. & sumpt. §. si quis. §. sed si addita. ff. de acq. pos. in se. ff. de reg. iur. q. auctore. Tu dic, hoc uerum esse in realibus actionibus: secus autem est in personalibus simplicibus, ut hic. Vel dic uerius, illud uerū esse in uxali actio ne, super qua praedicitur uero domino, quia & ipse haec noxa li actione teneretur, si constaret eum dominum quod nō est in h. alijs personalibus actionibus, uel realibus. ¶ Quid si pauper est, quē lex exonerat a satisfatione? ut ff. de col. bo. l. j. §. cum du bus. & sic non uidetur in contumacia satisfidandum, cum hoc fa cere non possit, ff. de re iud. contumacia extra de sol. Odo. iud. & de restit. spol. olim. 2. nunquid hoc casu interponitur secundum decretum? Dicit Rof. q̄ sic. ¶ Quid si uocatus dicit, non satis dabo, & ita est uere contumax? Dicitur non expectari aliud tempus ad interponendum secundum decretum: sed in casibus nō sit lo cus coniecturas, ff. de uerb. oblig. continuus. & §. §. px. in prin. & §. de contumacia §. j. ¶ Ex praemissis autem & sequentibus patet ¶ quod hoc secundum decretum propter contumaciam rei in terponitur quandoque ante litem contestatam, quādoque post nam cum petij rem aliquam, quam dico ad me iure domini spe ctare, aut lis est contestata, uel quasi contestata, uel nullo modo contestata: item aut liquet de causa uel liquere potest, aut nō li quet, ne liquere potest. Quae dic, ut §. tit. prox. §. sequitur. uerfi. k. si uero agitur. & seq. k.

ADDITIONES.

- a Puto. ¶ Concor. Inno. de uerb. sig. dilecto. vt sequitur. & Host. in Summa. ubi §. sed quarto.
- b Autem. ¶ Vbi hoc not.
- c Proponas. ¶ Ibi, & ubi §. Accu. hanc tenet: & communiter seruatur in fo ro ciuili: & placet Dy. in 4. q.
- d Tempora. ¶ Quae omnia possunt de secundo decr. in prin. & cum eo concor dat. Gui. de Suza. ubi §.
- e Autem. ¶ Dicit ibi tex. q̄ aliquid interuallum intercedere debet.
- f Dilecto. ¶ Sed illud scriptū in decr. quoniam frequenter, in si. & totum, q̄ sequitur vsq; ad uerf. quando fuit eius: & quod ibi etiam uide: & ibi hodie per omnes scribentes, & praesertim per nouissimos.
- g Quid. ¶ Ille uer. qui fuit additio, satis potuit omittere per uer. ultimo no. §. in siam de effectu. ultra medium: idem dico de sequenti. ¶ Adde ad uer. quid si ille redeat. q̄ Bar. in d. l. si finita. §. Iulianus, tenet, quod absens ex causa uoluntaria, intra biennium redire, audiatur. Tamen ibi opi. Spee retetur, tanquam communior & uerior.
- h Realibus. ¶ Vide, quod dicam infra §. prox. Inper uerficul. sed nunquid in actione.
- i Sic. ¶ De secundo decreto ultra princip. ubi etiam continuatur uerficul. sequens.
- k Seq. ¶ Quae hic prosequitur Iac. Bal.

S Y M M A R I U M.

- 1 Minimum damnum timens, an tantum habere debeat ex secundo decre to, quantum qui timet maximum.
- 2 Secundum decretum an in stipulationibus necesse actionum obtinentibus sit interponendum.
- 3 Secundum decretum an sit interponendum, ubi mulier nomine uentris in possessionem mittitur.
- 4 In Carboniano edito, cum uidelicet agitur, ut puero alimenta praesentur non est opus secundo decreto.
- 5 In duplicibus iudicijs, si aduersarius ad diuisionem uenire detrectat, an praesens possit mitti in possessionem.
- 6 Citato non ueniente in actione finium regundorum, quid & quomodo iudex disponere debeat.
- 7 Officium iudicis in duplicibus iudicijs, & possessorijs interditijs, quod sit.
- 8 Agens ad factum, petere factum, uel inter esse, praecise censetur.
- 9 Lapsus anni in possessorijs interditijs an faciat aliquem possessorem.
- 10 Lapsus anni in personalibus interditijs an faciat aliquem possessorem.
- 11 Afferens se posse, an possit petere se mitti in possessionem, si agitur de reuincenda possessione.
- 12 Electus in reuolorem alicuius loci, si litigat de sua electione: an & quomodo mittendus sit in possessionem illius iuris.
- 13 Secundum decretum an sit in actione ex empto interponendum.
- 14 Secundum

- 14 Secundum decretum qualiter sit in seruitutibus vrbatis, vel rusticis interponendum.
- 15 Decretum qualiter sit interponendum, ubi is, qui petitur in seruitutem, vocatus non venit.
- 16 Secundum decretum an possit ex anni cursu in persona libera constitui.
- 17 Secundum decretum an locum habeat in omnibus actionibus personalibus.
- 18 Reo absente in personali actione conuento si non habeat nisi feudum, vel vsum fructum in rebus alienis, quae subiacent restitutioni, quale decretum interponi debeat. & num. seq.
- 20 Lapsus anni an in personalibus actionibus faciat possessorem missura sine secundo decreto.
- 21 Quod sum est, amplius suum fieri non potest.
- 22 Secundum decretum qua ratione interponatur in personalibus, non in realibus actionibus.
- 23 Annus elapsus quare in realibus actionibus non transfert dominium, quae si secundo decreto interposito.

¶ Secundum decretum in quibus actionibus, vel rebus locum habeat.

4.6. Videndum

restat, in quibus actionibus, & rebus locum habeat secundum decretum. Et quidem regulariter in omnibus personalibus actionibus locum habet, ut C. de iudi. properandum §. si autem. & ff. de re iud. a dno Pio. §. i. 2. ext. vt lite nō contest. quoniam frequenter. §. si nō tamen vniformiter, ut dicam §. Sult. Hoc tamen fallit, ut dicam §. ver. quod autem. Item locū habet in causa dāni infecti in qua si quis nōlit cauere, sit missio in possessionem bonorum ex primo decreto: & si sic in p̄tūmācia p̄senerat, sit missio ex secundo decreto. vt ff. de damn. infect. p̄toris officio. & l. p̄tor & l. si finita. §. Iulianus. §. pen. & ff. vt leg. no. ca. l. j. & ff. vt in poss. leg. l. 2. & C. eod. certa. ff. de acqui. pos. possideri. in fi. & si plures sint timentes, omnes mittentur, ut in p̄r. l. si finita. §. cum autem. quod ita p̄cedet. Postulata enim cautioe dāni infecti, & non praestita mittitur quis in possessionem: q̄ si dicatur nō cauere, alio quo spatio prius intermisso pro arbitrio iudicis, sequet secundū decretum: quia iubet p̄tor missum amodo possidere in p̄iudicium non cauetis, illo p̄orsus a possessione excludit, ut in p̄r. concord. ¶ Sed nunquid tantum habeat ex secundo decreto, q̄ minimum dāni timet, quantum qui maximum? Respond. nō imo pro rata dāni, vt ff. codē. ex dāni §. 2. b. quod dic, ut not. in p̄r. d. §. cum autem Item locum habet in noxali actione, vt ff. de nox. act. electio. §. si absente. & ff. si ex nox. eā ag. l. 2. §. fin. & r̄ic missus statim fit dominus rei ex secundo decreto, si absēs erat dñs. Vel dic, ut not. j. e. §. vlti. c. Quidam autem dixerunt q̄, nunquam interponi secundum decretū nisi in causa dāni infecti statim, cum eo casu solum, vt dicunt, cautum reperitur. Si enim p̄tor in alijs interponi uolūisset, hoc edixisset. arg. C. de cad. rol. l. v. nica. prope fin. & ext. de deci. ad audientia. q̄ nō est verū: imo in omnib. p̄sonalib. locū habet, ut dixi. Hec est maior ratio in eā dāni infecti, quam in alijs. & ideo quia nō omnes articuli possunt in iure comprehendī, vt ff. de leg. & sena. cons. nō possunt est de similibus ad similia p̄cedendum, ff. eo. tit. & ideo. & ext. de rescript. inter ceteras. Praeterea hoc expressum est in noxali actione, ut supra. Cum tamen omnes noxales sint personales, id est, ex maleficio serui nascuntur, vt ff. de noxal. action. l. j. & nulla est realis. ¶ Sed nunquid in illis stipulationib. quae uicem obtinent actionum, de quibus fit mērio ff. ex quib. cau. in poss. ea. l. j. & §. restat videre. interponitur secundum decretum? Dicitur quidam q̄, quod in causa dāni infecti certū est, quod sic: vt §. & etiam in causa legatorum interponitur secundū distinctionem & qualitatem actionis, qua petuntur: vt §. de act. seu petit. §. legatur. ver. illud vero. Si enim petatur personali actione ex testamēto, tunc idē iuris est in ea, quod in alijs personalibus actionib. si vero actione in rem, tunc et p̄cedatur, ut in actione reali si hypothecaria, quasi res sit obligata, tūc idē, vt §. e. §. sequitur. ver. quid si agatur. & seq. & §. tit. proximo. §. sequitur. ver. si sed nunquid. vbi de hypothecaria dictum est. ¶ Vtrum cum mulier in possessionem nomine ventris mittitur, secundum decretum nō interponitur: quia tūc non agitur vt dominium, uel possessio acquiratur, sed ut mulier nomine ventris alatur: vnde tūc debet dari bonis curator, qui eā alatur ff. de uent. in poss. mit. l. j. §. mulier autem. usque in fi. l. & l. habitatio. & l. curator. ¶ Idem quoque dicendū in Carboniano edicto, cum uidelicet agitur, ut p̄ro alimenta praestentur, usque dum de filiatione cognoscatur: quia tūc non agitur, nisi ut puer alatur. Quidam tamen dicunt, hoc speciale, vbi missus in possessionem ex secundo decreto, habeat veram possessionem alimenti causa, ff. de Carbo. ed. l. 3. §. missum autem. sed forte ibi possessio ponitur pro detentatione. Pramiā obtinē in actionibus merē realibus uel merē persona-

libus: nam licet multae sint actionum diuisiones, quoad hoc, tū non est opus alia diuisione, nisi his: 16. q. 3. §. pote. ff. uerfic. neque decennij. Nam quicumque agit, aut agit personali, aut reali: p̄re do seruum, uel sibi debitum: aut agit pro reb. corporalibus, aut incorporalibus, puta seruitutibus: ut Inst. de action. in principio §. 2. ext. a de renūciat. cum inter P. ¶ Sed in duplicibus iudicijs, scilicet familiae erciscundae, communi diuidendo, finium regundorum, si aduersarius ad diuisionem venire detrectat: nūquid praesens mittitur in possessionem? Dicunt quidam, quod sic pro ea parte, quam praesens iurauerit suam esse pro diuisio, & nō pro indiuisio: absurdum enim esset, quod plus ei cōcedatur, quā petat. vnde cum solum partem petat, non sibi assignabitur tota res pro indiuisio, sed solum pars: arg. ext. de probat. ex l. iteris. & hoc quando constat iudicem rem esse communem, nec cohaerēs distinge tur hoc §. Si uero distiteret, iudex non deberet per se diuidere ce per hoc fiat p̄iudicium petitioni hereditatis, que in hoc ca su locum habet, ff. fami. ercisc. l. j. & ff. de excc. fundi. ¶ Et nota, q̄ diuisio facta cum non legitimo herede, non p̄iudicat, vt j. q. 4. h. §. notandum. ad fi. Vel dic, secundum Vbertum h. quod potest super hoc arbitri assumi, ff. fami. ercisc. arbitrium ff. communi di uis. & si non omnes qui iurati facit partes, & forte pro p̄re sente adijciet, & absente, C. si. regund. si quis. C. libr. x. quando & quibus quar. pars. deb. l. 2. hoc saluo, q̄ si absens uenerit intra tēpus a iudice statutum, & uoluerit probare rem non esse communi nem, uel non ex toto, uel aliud, audiatur refulus expensis, vt ff. de damp. infect. a quo. Alij uero quorum sententia magis frequentatur, dicunt quod actor debet mitti in possessionem totius rei: p̄munis pro indiuisio: & missus medietatē fructus percipiet in re sua alia uero uero medietas seruabit arbitrio iudicantis: nō n. uide tur, quod iudex potest diuidere in p̄iudicium absentis, C. fam. ercisc. cohaereditibus. sed hec lex non loquitur in diuisione per iudicem facta, sed quando quidam cohaerēs inter se diuiserunt. Alia tamen ratione uide tur, quod non debet iudex diuidere. Nā per diuisionem, uel ad iudicationem, trāsetur dominium. Insti. de offi. iud. in fi. & quia sic ferret diffinitiuam sententiam in litem cōtestata: quod fieri non debet, cum agitur ad rei diuisionem faciendā in communibus iudicijs, ff. de iudici. in his tribus. extra. de probat. ex l. iteris. Cum autem agitur pro personalibus praestati onibus, ut quia vnus impedit in re communi. uel quia vnus pet cepit omnes fructus communes, idem iuris est, quod in simplici ter personalibus actionibus. Nam istae actiones, & aliae misse, si cut petitio hereditatis, quantum ad haec, personales dicuntur, ff. fami. ercisc. item Labeo scribit, si vnus. §. fami. ercisc. l. 1. inter co haereds. §. si cohaereds. & l. si fami. ercisc. ¶ In actione autem finium regundorum, uide tur, quod si citatus non uenerit in dex prins causa summariis examinata, debet mitti re agrimensores ad fines distinguendos, uel ipse debet personaliter ire, & loca oculis suis subijcere, & fines diuidere. ff. si. regundo. firruptione. C. eo. si const. terit. extr. de p̄scrip. quā iud. cante Vber. autem de Robio dixit l. quod in huiusmodi diuisorijs iudicis, si reus non ueniat, postulabit actor p̄ mētura debiti declarati, id est interef-

ADDITIONES.

- a §. j. ¶ Idem Dy. vbi §. addens l. praesenti. C. de his qui ad ecclē. cōfug. §. j.
- b §. 2. ¶ Per quam l. gl. statim alleg. hoc tenet ex eo, quod missio habeat loco cautionis; & ex cautione ageretur pro ratatu tibi.
- c §. vlti. ¶ Ibi est dictum Iac. Bal.
- d Dixerunt. ¶ Vt refert R. off. in prin. huius tractatus: de hoc etiam est glo. j. l. i. iube. ff. de iurisd. om. iudi. Alia opinio adiungit eam noxalē: & hāc re citat glo. ff. de dam. infect. si finita. §. si plures. cir. ca medium glo. & hoc placuit Simo. Vinc. vbi eadem glo. narrat, q̄ in omnibus, p̄terquam in causa legatorum, per Lis. cui. ff. ut in poss. leg. & tamen aliter ibi nō. scilicet quod locum habet etiam in legato, cuius conditio non pendat de primo dec. §. 2. in fine dixi.
- e In alijs. ¶ Verba Rob. vt proxime dixi: idem Dyn. in §. q. fatem tamen, quod secundum decretum quandoque datur ad uendendum, uel habendū in solutum, quandoque ad possidendum. de hoc §. §. prox. & hic sequitur.
- f Quidam. ¶ Scilicet Ia. Bal. cuius est iste ver. cum seq. vique ad uer. Vber. autem de Bobio.
- g Hoc. ¶ Quo casu dixit Dy. vbi §. q. 4. q̄ diuisioni resistens multādus erat Insti. de offi. iud. §. pe. & ff. de uen. inspi. l. j. §. quid. ergo iudex ecclesiasticus illum excommunicaret, ut in dec. quoniam, in fin. In casu uero, qui sequit scilicet quando distiterit eum coh. redem. dicit Dy. onus probandi in eā transferri. ff. de non. oper. nunc. si prius.
- h Vber. ¶ de Bobio, vbi §. ver. quid facies tu.
- i Frequenter. ¶ Verbum Iac. predicit, quod etiam ponit Ioan. de Deo.
- k Actionibus. ¶ Dyn. q. 4. dicit esse casum ff. ex qui. cau. in poss. ea. l. apud Iulianum.
- i Dixit. ¶ Praecedit hoc dictum §. positum.

Specul. lib. ii. Particu. I.

a credo, q̄ ex cursu anni constituitur perpetua seruitus in libera psona: cum contra liberatē nō currit p̄scriptio, etiam 40. annorum, vt 16 q. 3. §. potest. ver. quā enim ab obli. C. de longi temp. p̄sc. quā pro liber. l. si. vel etiam centum annorum, C. vb. causa lta. l. si. ff. de lib. ho. ex. l. si. §. j. d. & f. m. vber. siue petat q̄s in feruitutem, siue p̄clamet quis in libertatem, satis determinatur quid iuris sit, C. de asse. tollen. l. j. §. si. Possit etiam procedi se cundū generalia posita s. §. restat, ver. quid si agatur act. priuil.

b 16 ¶ Quod autem dixi s. in princ. huius §. in omnibus personali- bus locum habere secundum decretum: fallit in conditionalibus.

c Nam licet in eis primum decretum locū habeat, scilicet vt mit- taris in possessionem, si ille caure non vult, ut ff. de act. & oblig. si cui. secundum tamen interuenire nō potest, quia nihil debet, sed tantum spes est debitum iri: & hoc etiam in conditionalibus stipulationibus contingit, vt Instit. de verb. oblig. §. si sub condi- tione. In criminalibus autem qualiter cōtra absentem procedat

17 dicam j. de accusa. ¶ Vtrū in spiritualibus locum habeat secū- dum decretū. & an p̄scribi possit, & an post lapsum anni sit in eis missus uerus possessor, no. plene ext. de dolo & p̄. & ideo hic non repero. Vtrū autem, cum de ipsis agitur, fiet missio in pos- sessionem, dixi s. tit. prox. §. sequitur, ver. illud autem. ¶ Quid si

d reus^d absens in personali actione conuentus non habet nisi feū- dum vel usumfructum in p̄dijis alienis, uel habet res, quæ sub- iacent restitutioni, uel nomina? Respondeo, hæc etiam assignan- tur actori per secundum decretum: quæ dicit, vt s. §. restat, ver. qd

e ergo, & seq. si enim reus non habet nisi nomina, iudex per se- cūm decretum p̄cipiet debitoribus, ut statim pecuniam il- liam soluant actori. ¶ Sed nunquid hæc pecunia statim sit actori? Respondeo, non, secundum quosdam: ipse tamē ex ea suam faciet utilitatem, & eam spatio triennij vsucapiet, sicut & quāli- bet aliam rem mobilem. & post hoc tempus poterit nulla super actione conueniri. 16 q. 3. §. potest. ver. si. ext. ut lite non cōt.

20 quoniam, in fi. ¶ Hoc quoque notandum est, q̄ in personali- bus actionibus lapsus anni non facit missum possessorem sine secū- do decreto: imo etiam post annum audietur reus sup possessione, ut in p̄cl. l. si finita. §. si quis autē. & §. Iulianus scribit. & ff. de reb. eorum, qui sub tur. vel cur. sunt, l. j. Et quidā dicunt, q̄ si cō- uenio debitorem meum personali actione, aut probō q̄ litatē necuult venire, tunc bona sua debet uēdi, & mihi debet satisfie- ri, C. de bo. aucto. iud. pos. cū proponas. & auth. ibi posita: si nō probō, ero in possessione. In realibus autem, ut in reuendicatio- ne f. & alijs, interponitur secundum decretum: quia solus trans- cursus vnus anni sine snia facit aliquem uerū, id est incommuta- bilem possessorem, computatō illo anno, a tempore interpositi onis primi decreti: ext. de dolo & contum. contingit de off. ordi. p̄toralis. in fi. & in p̄cl. c. quoniam. §. in alijs. C. de p̄scri. 30. vel 40. an si quis emptionis §. si. ext. de eo qui mit. in pos. cau. fa. rei ser. per totum, & d. uer. si dilecto. nisi forte quis uelit illud impetrare ad cautelam, secundū B. & alios, ut fortius p̄scribat q̄ facere potest, ut extr. de eo, qui mit. in pos. c. j. vt lite non cōt. quoniam. §. in alijs. ff. de acquir. posses. iuste. Odoffe, tamen dicit hanc cautelam esse damnosam nam cum is ex primo decre- to fuit missus in possessionem summam fuit examinātū nego- tium, & iurauit se non calumniose petere, & dominium rei peti- re ad se p̄spectare. Si ergo nunc petat secundum decretum inter-

21 poni, t̄ cuius effectus est, ut eum constituat dominum, qui non est, ut ff. de nox. & generaliter, & dicam infra §. ult. uideatur sibi p̄ius. Nam uidetur dicere se nō fuisse prius dominum, ff. quan. ap. sit. si procurat. & ideo nō est audiendus C. de fur. l. j. ext. de ap. sollicitudinem. in fi. Sed mihi nō placet talis illatio: quia quod di- cit de effectu secūdi decreti, speciale est in actione noxali, & de dāno infecto: ut si in eis q̄ratur dominium per secūdū decre- tum in alijs autem solum uera possessio acquiritur, & causa usu capiendi paratur, ut in p̄cl. §. Iulianus. & non dominium, ut not. in p̄cl. §. ult. Preterea agens reali dicit se dominum, nec intendit ad dominium: quia q̄ suum est, amplius suum fieri nō potest, ut ff. de verb. oblig. l. nemo rem suam. & ext. de fide instr. inter dilectos. prope fi. Sed intendit solum ad possessionem, seu restitutionem. ut ff. de rei uen. officiū. & l. qui restituere. & de alie. in. mu. cau. fa. l. j. & j. uer. p̄x. Vnde meo iudicio, melior est ratio, quā- re talis cautela non sit utilis. Nam cum transcurtus temporis mis- sum in reali faciat uerū possessorem, frustra impetraret secūdū decretum, cuius effectus est facere aliquem uerū possessorem, vt dixi: quia superfluum est postulare, quod de iure cōmuni cō- petit, C. lib. x. de thesa. l. unica. ext. de procu. quia in causis. Pos- set enim illi merito dici, q̄ petis, in tus habes, ext. de iud. examina- ta. & ideo tanq̄ superfluum non impetrabitur, ff. vt in pos. legat. fi. is, a quo §. diuus. Argu. tamen expresse contra, quod in reali- bus locum habeat secundum decretum, ext. de eo, qui mit. in pos. cā- h. rei ser. c. j. Solu. ibi. ¶ Sed que est ratio diuersitatis, quare secū- dum decretum interponitur in personalibus, & non in realibus. Re-

spondeo: agens personali petit sibi dari aliquid, & quod suū nō est, vt Instit. de act. §. appellamus. & in prin. tit. in §. namque. & da- re est accipiens facere, ut ff. de uerb. obli. ubi autem §. si. Signi- tur non det, ut ille est interponi secundum decretum, per quod sit missus dominus, uel saltem acquirat causam vsucapiendi, ut iam dixi. At is, qui agit rei uendicatione, non petit rem sibi dari, sed eam, seu eius possessionem sibi restitui, quia dicit se dominū rei: unde cum per primi decreti interpositionem nāscitur posses- sionem, ut dixi s. eo. §. restat, ver. si uero agatur reali. iā adimple- tum est eius desiderium per primū decretum, & habet quod petit vt dixi: unde secundum non interponitur, quasi superfluum est. 23 set, vt s. Preterea uideretur sibi contrarius, ut s. j. ¶ Sed quare in realibus non transferatur dominium anno elapso, quāsi secūdo decreto interposito? Respondeo, quia actor non intendit habere dominium: imo, quod sibi res restituatur, cum dicat se dominū vt iam dixi. Item & quia non interuenit iudicis auctoritas. R. off. autem

ADDITIONES.

a Credo, q̄ Idem Io. de Deo hoc tit. vltra medium.

b §. j. ¶ De hoc de Iudicis. c. 2. in 3. gl. & super ea.

c Conditionalibus. ¶ Secūm Iac. Ro. vide s. de primo decreto, §. 2. in fi.

d Si reus. ¶ Hoc usque ad uer. hoc quoque, totū tit. Iac. ante fi.

e Et seq. ¶ Ver. quid si reus, de quo inten. sequēbā olim de p̄. uer. qd ergo si, sed propter additionem interpositā multū distat, ut ibi scripsi: & ibi ha- beatur, q̄ interposuit hic Iac. scilicet q̄ uerus uasallus faciet seruitus dño.

f Vendicatione. ¶ Intentata s̄ possidentem, nam contra dolo desinentem possidere proceditur, ut in personali, ut dixi in s. restat in fi.

g Decreti. ¶ Idē Ia. 6. col. ver. in realibus, aliter noc. s. iam. de effectu. ante fi. ver. vltim. o. quaro. ubi dicit, q̄ incipit q̄ ipsa re uentum est in possessionem. Tractā dū imminet, q̄ dicitur sit uerius: de quo miror, q̄ plus a tot scribentib. non est tactū. Pro hac parte satisfacti de c. j. de do. & cōt. p̄- supposito, q̄ uerū est, q̄ illa dec. quæ fuit Alex. 1. 1. longo tēpore p̄cesit de c. p̄tingit. c. tit. q̄ fuit concilij generalis Inn. 1. 1. 1. ubi enim rex loquitur in principio de actore mittendo, non misso: & tamen p̄deratur ibi annus, ergo necessario dici oportet, q̄ a tpe decreti incipiat annus, non a tēpore mis- sionis. Si hoc olim, ergo & hodie. Itē cōtra tenentes p̄rium, q̄ a tēpore mis- sionis currat annus: & sic ubi nō interuenit missio, nō cepit currere annus proprie emanauit dec. contingit, q̄ patet ibi: & sic cum secūm multarū assertionem, & c. Item reus, cui fano, dimitto ipsum in cultura & col- lectione fructuū, & postea lapsis forte sex mensibus a tēpore primi decreti possessionē recipio, & sic plus tādū alienio: beneficiū, uel gratia, q̄ sibi cū me retorqueri nō pot. ext. de fide iur. c. 2. de Iudicis, & si Iudicis. Itē a hac partem vt rex expressus, de eo, qui mit. in pos. cum uenisset, ver. sed iudices. ¶ Pro opinione contraria, quæ attribuitur Vberto, multum facit dec. quoniam. §. in alijs, ut lit. nō p̄te. ubi de decreto iudicis mēcio ex p̄fata nō fit, sed solum de missione: ubi mittendus est actor in possessione, & c. & postea affirmatiue & negatiue subditur de anno, ergo aliud principium anno dari nō pot. q̄ tempus missionis, quod etiam ibi Aegi. ubi scripsi lu per uer. intra annum. Item omnia alia iura loquētia de anno, uidētur illud referre ad tempus inductionis, missionis, traditionis uel detentionis habite uel factæ de possessione de primo, decretis p̄toralis de off. or. & dec. j. de eo, qui mit. de secō decreto, decretis secūda, illo c. tit. de tertio decreta- tis, dilecto de uerb. sig. d. quarto, l. si q̄s eptionis, ad fi. C. de p̄cl. 30. uel 40. an. Hæc autē quatuor uocabula nō uiolēta tpe decreti, uel p̄nitionis, nō p̄- gruit impropietas autē excusanda sunt, nō sequēdū, ut no. de uer. sig. p̄- rea. in fi. ult. gl. Item cum p̄cl. dec. p̄toralis, in fi. uocet hanc annale p̄- scriptionem, uel quali: & p̄scriptio sine possessione non procedat, de re iud. sine posses. lib. 6. ubi conuenit. puto hanc secūm tam opinionem uertere. item facit regula c. tit. in p̄cenis, quæ uult in p̄cenis mētiorem partem sequi, & hæc est talis. Est autem aduertendum, quod casus iste minus est du- bios, quādo scilicet iudex seruasset primam formam, no. s. e. §. 2. de cōdo. de cerno Titium mittendū, & c. bona tamen est forma: nec ualeat, quod ibi in- apponitur, ut ibi scripsi, per illa enim uerba cōstat, illum possessorem non esse, nisi propter dolum, uel potentiam rei sic hāgatur, ut in c. contingit, & adhuc est dubium, an hæc fictio trahatur ad tēp. decreti, an uero ad tēp. p̄sentitæ: Quādo uero iudex secutus est tertiam formam ibi posita, quæ fuit Inn. & dec. j. de eo, qui mit. in pos. ubi scripsi, dicēdo decreto p̄- titino, uel iubeo, Titium uerum possessorem, & cetera, tunc ex ut uerborū uideretur ab ipsorum probatione currere annus: & locus asser opinionis Ia- cobij, licet, ut super illa forma scripsi, fatear eum nō possidere, per l. cū pos- tulassem, in fi. j. respon. ff. de dā. inf. Hoc. t̄ facit iudicis auctoritas, & no- uitas, ut sicut curreret decēdium appellationis interponendæ a tempore pronuntiationis, sic currat contumaci annus purgationis contumaciæ ab illo tempore, licet non statim actor possessionem apprehendat.

h Solu. ibi. ¶ In ult. gl. dicebat Dy. in q. 7. q̄ peti posset statui certū tempus absentis, post q̄ non audiat de proprietate: alleg. ff. de dā. inf. c. a quo fū- dus, & de opt. leg. l. mancipiorū Multa similia inde de probat. licet in 1. gl. & super ea: & j. tit. 2. §. j. in fi. & ipse Dy. addit in p̄cl. l. a quo, q̄ quia terminus ille non est determinatus a iure erit arbitrarius, ff. de iure delib. l. j. in fi. & conor. ibi Accur. in ult. glo.

i Dixit. ¶ Sed Dy. q̄rit, ubi s. q. pe. an in secundo decreto requiratur missio re ipsa, an sufficiat iustus? Et uidetur necessaria missio, ff. de pig. act. non est mirū, s. sciendū. E cōtra cū p̄cesserit missio ex primo, ergo sufficit iustus sicut sufficit uoluntas uendentes, p̄cedent tēp. traditione ex alia causa: p̄- ta de positi, uel commo datū, ff. de acquir. re. do. qua ratione. §. inter dum. & Inlt. c. ti. §. interdum, cum factum decernētis reputetur eius, s̄ quem decre- tum interponitur, C. de euc. fi. ob causam. & no. Inlt. de off. iur. circa fi. Sol- uit necessariam esse missionem, si ille non erat in possessione: fac. C. de rei uen. l. feruim. & ff. de ti. si ager.

fer. c. j. Hoc tamen intelligas sane, quia in omnibus actionibus, in quibus locum habet, non operatur secundum de creatione eadem effectum. nam in causa noxali, & damni infecti, constituit missum dominum, si reus, qui non cauebat de damno infecto, uel qui respondebat in actione noxali, erat dominus. Si vero non erat, constituit eum uerum possessorem, & parat ei causam usufructuendi, seu praescribendi ff. de dam. infect. si finita. §. Iulianus. ff. de acq. possel. possideri. in fi. ff. de nox. act. electio. in fi. & l. & generaliter. ff. si ex nox. ca. ag. l. 3. in fi. de dam. infect. si finita. §. Iulianus. ¶ Quidam autem dixerunt, in causa noxali ex primo decreto dominum transferri. nam dicunt, non inueniri, quod in ea secundum decretum interponatur: ut in praed. l. si ex nox. ca. ag. l. 2. §. pe. & in praed. l. electio. in fi. Vel dicit, ut §. videndum in prin. ver. rem locum. & seq. In alijs autem personalibus constituit missum possessorem. ut in praed. l. si finita. §. si quis autem. ext. ut lite non contest. quoniam, in fi. in hoc, sicut exoneretur ab onere probandi debitor: non tamen praescribitur: quia quodcumque dominus ueniens offerret debitor, restitueretur ei res sua, ut non in pre. dec. contingit. & in praed. dec. quoniam. in fi. nisi distraeta fuerit iudicis auctoritate, uel in solutum data: quae remedia datur post interpositionem secundi decreti, ut ibi no. secundum Ioan. & s. §. nunc dicamus. ver. quod si nullus & ver. illud autem. & ver. sed quae est. In rebus autem transcurtis anni, qui habetur loco secundi decreti, facit quem uerum possessorem, ut dixi. ¶ Item per secundum decretum habet creditor, cui res in solutum data est, iusta causam possidendi, & praescribendi: siue debitor fuerit dominus rei possessae, siue no. & usufructuarius, etiam sciens rem data in solutum fuisse alienam. ff. de Publicia. l. sunt & aliae. in fi. ff. de nox. & generaliter. no. ext. de re iud. abbate sane. l. 6. Et est ratio, quia iuste possidet, qui praetore auctore possidet, ff. de acq. poss. iuste. ¶ Sed nunquid missus utetur fructibus? de hoc §. §. sequitur. ver. hoc autem notandum. Item per secundum decretum uenditur quodcumque bona: ut §. 2. ver. illud autem. Quid si post secundum decretum interpositum uult dicere dominus, quod non fuit cauendum illi, cui praecipuum est caneri? Dicit Ros. non audiri: quia & si sit peremptoria, post interpositum decretum opponi non potest, quasi nec per sententiam, ut C. sent. rescin. non poss. peremptorias. nisi in mora. §. alia, minores; essent, uel absentes Reipublicae: ca. uel nisi per ambitionem sit interpositum, are. ff. de iudic. si praetor. ff. de his, qui sub tut. uel cura sunt. magis. §. pe. & in praed. l. si finita. §. si forte.

ADDITIONES.

- a Dixerunt. ¶ Dicitur est Tac. Bal. qui dicit se in hoc esse solū, de secundo decr. ad fi. j. col. sed Accur. in l. 2. C. ubi in rem act. ut eum locasse in ultima gl. sed Dy. dicit in 8. q. gl. illam intelligendam de secundo decreto. nam G. acquiritur cause noxali causam dani infecti: in qua certū est per primū decretū nec dñum, nec possessionem dari. ff. de acq. poss. l. 3. §. si. & qui. ex cau. in poss. eat. l. cum legati. Cum ergo missus in noxali fiat dñs, ut patet per dictas leges statim allegatas, fateri oportet, em eum, em decretū interponi. ff. coi. diu. l. sed si res. Vide Cy. qui refert Tac. de Rauen. tenere dñum, in praed. l. 2. q. 1. 3. maxime ea ratione, quia in causa noxali fit missio in re mobili: sed in causa damni infecti fit in re immobili: & rerum mobilium uilis est & abiecta custodia, ff. de acq. poss. rem.
- b Mora. ¶ Debet dicere Minores: & sic ponit Ros. de secundo decreto, paulo ante fi.

ADDITIONES NOVAE.

- * De hac materia uide Bal. in l. j. sed alio. ff. ex nox. cau. aga.
- * An decretum dicatur sententia interlocutoria. Bar. in l. si finita. §. si forte, de dam. infect. Bal. in Aut. qua in prouincia. ubi de crim. in. agi. oport.
- * An decretum iudicis possit copulatiue & alternatiue proferrī, Bar. in l. si pupillorum. §. si pater. de reb. eorum.
- * De materia primi & secundi decreti no. Bar. in l. si finita. §. Iulius. de dam. infect. & nunquid primum & secundum decretum interpositum ad petitionem unius creditoris profit alijs. Barto. in l. cum unius. de bon. auct. iudi. possi.
- * In l. ut debitum. C. de heredita. actio. dicit Bal. quod si non facta probatio ne detur secundum decretum, quod confessio sequens non roborat illud, ut hic, & l. si cum nulli. de re iudic. & est ratio quia praeposteratio in frangit confessionem partis. fac. lex, non tantum. de appella. & l. maritus. de questionibus.
- * In l. ait praetor. in prin. nota quod secundum decretum habetur loco tituli ad praescribendum ius domini hoc dicit: & alibi non reperitur quod secundum decretum sit titulus ad praescribendum directum dominium: licet alij tituli mediante praescriptione non importent nisi uti de dominium. & hoc operatur auctoritas uel iudicata. fac. l. statulib. §. ceterū. & l. & generaliter. de noxal. & hoc super uerbi. dñum proprie, & gl. hic dicit quod quia patitur se secundum decretum, uidetur habere rem pro derelicta. & per hanc rationem dicit glo. quod si passus secundum decretum habeat dominium directum, quod ex secundo decreto transferatur in missum possessio. & per hoc dicit quando praescriptio causatur a secundo decreto, non requiritur bona fides, ut dicta l. & generaliter. & hic tex. loquitur indistincte. ¶ Item nota quod ad secundum decretum ex quo transit dominium non potest comparere reus ad aliquam defensionem. nec enerationem secundi decreti, offerendo debitum secundum gl. hic. alij dicunt quod etiam habent annum

postea uide in c. contingit. ext. de delo & contumacia. Bal. fa. idem Bal. in l. j. §. sed alio. ff. ex nox. cau. aga.

- * Item in eadem l. ait praetor. §. si plures dicit Bal. ex sex. cum glo. super uerbi. ex hoc primo decreto. quod in secundo decreto non est necesse seruare totaliter formam decreti primi, sed sufficit ad secundum occasio primi: nec est necessaria conformitas. Item nota quod missus in minimam partem ex primo decreto, potest mitti in totum ex secundo decreto sic dicitur Tac. Buti.
- * In l. peto. §. praedium. de leg. 2. dicit Bar. quod si quis habet bona quae non potest vendere, expedit quod fingat aliquem creditorem, & ille ingrediatur possessionem ex primo & secundo decreto: & tunc non incidet in poenam.
- * An ad interpositionem secundi decreti requiratur latitatio, an sufficiat sola citatio ad domum, Cynus & Bart. in l. ignorare. de restit. milit.
- * In l. si non foret. §. si centum. de condi. inde. dicit Bal. ex illo tex. not. quod tenuta data ex secundo decreto iudice exeunte pro maiori quantitate quam deberetur, quia instrumentum erat vituarium factum de duplo: quod non tenebat in totum, nec in parte. & sic consuluit Bar.
- * An a secundo decreto possit appellari. Bar. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infect.
- * An in uenditione bonorum ueniat feudum. not. in l. in uenditione. de bonis auct. iud. possi. per Dymum.
- * An facta missione ex primo decreto in una re possit ex secundo decreto alia res uendi. not. per Bar. in l. quam uisum. eo. tit.
- * An arca & sepulturae quae sunt ad ecclesias & ius patronatus possint uendi. not. in l. A. fidius. de priuileg. creditorum.
- * Nota quod existitiam sui hereditas tantum operatur quod hereditas non dicatur iacens, & non potest dari curator bonis tanquam hereditati iacenti: ita dicit Bal. in l. eum hereditas. C. de po. & ita dicit tenere Cynum per l. liber homo. in fi. de stipu. seruo.
- * An si agatur contra feudatarium possit ex secundo decreto uel in causa iudicati accipi feudum. Bar. in l. si finita. §. si de uctig. alib. de dam. infect.
- * An & quando in reali necessarium sit secundum decretum, notat Inno. & Hostien. in c. quoniam. ut lite non contest.
- * Sed quid in duplicib. iudicijs, an seruis mittetur in possessionem. de hoc Bar. in l. apud Iulianum. ex qui. cau. in po. ca. & l. si finita. §. Iulianus. de da. infect.
- * Quid in interdico ut possideatis, si alter est contumax, quomodo fiet: quia si agens petat se mitti in possessionem uidebitur praetorius. Bar. in l. si prius de ope. no. nunc. & l. a quo fundus. de dam. infect.
- * An bona data in solutum unius creditoris possint per alium creditorem auocari & quando no. in l. qui autem. §. sciendum. l. pupillus. ff. quae in fru. credi.
- * An in causa legatorum habeat locum secundum decretum. gl. in l. si finita. §. si plures. de da. infect. tenet quod non. gl. tenet contrarium in l. is cui. ut in posse. lega. & l. iudere. de iur. om. iudi.
- * An in hypothecaria habeat locum secundum decretum. gl. in l. 3. in fin. ff. de acquir. po. dicit quod non. gl. in l. si quis emptio. de praesc. 3. o. ann. tenet contrarium.
- * Nota quod res relicta ad alimenta non potest capi per creditores, per l. legatum de capitis dim. & ita dicit Odof. prout ibi recitat Bal. uade potest fieri cautela quod si uolo donare rem, ita ut aliquo casu disperdi non possit, quod ipsam donare debeam ad alimenta per l. illam.
- * Quid si peti uel restituitio, & persona contra quam petitur non est praesens, nec uenit, quid fiet? Circa hoc sunt diuersae sententiae ut no. in c. fi. de offic. del. uel die diffinitue. punitari. ar. l. imuberis. §. si in fi. de suspec. tu. nec oblat quod sit absens, arg. l. in causa. §. causa cognita. ff. de mino. uel dic quod copellatur uenire capiens pignori. uel multa iudicte. Item lex uidebitur dicere quod propter absentiam sua non debet retardari. nam dicit lex si quid petat quis se mitti in possessionem bonorum per coditionem ex l. i. de edic. diui. Ar. tol. quod si pars est praesens debet concedere uel dicitur: si autem absens, tunc fiet missio in possessionem ex illa l.
- * Super rubrica. C. de succed. edic. dicit Bal. quod hereditas iacens non patitur secundum decretum. nam licet fingatur locopersonae, fingitur loco personae defuncti. non heredis futuri. defunctus autem nec citari, nec latitare, nec pati decretum potest, nisi in casu l. si decesserit. ff. qui fatidat. cog. in poenam autem ex contractu defuncti hereditas iacens incidere non potest, ut l. debitor. de negoti. gest. tempora autem utilia hereditati iacenti non currunt, ut l. ea. §. de in inte. restit. & si quod in praedictis inordinatē est factū, statim esse reuocandū. l. minor. de enit. & l. j. §. deinde. ff. si mulier uenit. nom. & l. si cum nulla. de re iudi. & Guil. in l. verum. de minor. non tamen dicitur factum inordinate, si omitteretur leuis solennitas, & abundans, sed non necessaria cautela, respectu ordinis uel citandorum, ut uerbi gratia, quia non sunt citati amici uel coniuncti genere, sed a iure succedendi remoti. l. j. de denunciari. de uen. in pi. ar. §. ex quib. cau. maio. l. ergo. & l. hanc autem. §. si aut. ex q. cau. in posse. ca. sed illi casus sunt speciales. Ceterum regulariter nemo est citandus in causa, nisi ille qui habet ius in causa. l. nam ita dicitur. de ad. op. & intellige si habet ius in causa tanquam pars, non si sua interitus tanquam iudex uel reus, ut no. Inno. in c. uerbi. de for. compe. & c. in nostra. de pcur. & l. lucius. de infra. quia de iudice nel teste per citationem non est fida pars seu praedictor, licet opponere possit sponte: & tunc dicuntur praedictores uoluntarii. fac. quod not. in c. inter priorem de excep. p. Inno. Bal. praedicta ponit in rub. de successorio edicte. & dicit. Bal. in l. cum hereditas. C. de po. quod existitiam sui heredis tantum operatur quod hereditas non dicatur iacens, & sic non potest dari curator bonis tanquam hereditati iacenti.
- * In l. sed alio. §. si absens. ff. si ex nox. ca. aga. & in dicta rub. de succed. edicte. an citatur per proclama generale possit post secundum decretum audiri, & de iure suo docere. Et uidetur quod non. l. si eo. de remissio. pign. C. & l. a ditto Pio. ff. de re iudic. §. si post ad dicta. fa. q. no. in l. j. §. quida. ff. si ferui plus. per l. falci. In dñi uidet, quia nulla lege cauetur, quod per proclama generale quis debeat suo iure priuari, imo debet prius citari nominatim, ut l. j. §. denunciari.

